

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง* ACCOUNTING DATA USAGE FOR BUSINESS MANAGEMENT IN TOURISM INDUSTRY IN TRANG PROVINCE

กัลยาณี ยุทธการ*, จิรัชญา บุญช่วย

Kanlayanee Yutthakarn*, Jiratchaya Bunchuay

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ตรัง ประเทศไทย

College of Hospitality and Tourism, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Trang, Thailand

*Corresponding author E-mail: kanlayanee.y@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง โดยมีธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดตรังเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 384 กิจการ และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีที่ตั้งของสถานประกอบการอยู่ในอำเภอกันตัง รูปแบบธุรกิจเจ้าของคนเดียว เป็นธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีระยะเวลาดำเนินงานส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 5 ปี มีจำนวนพนักงานส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 10 คน และรายได้ไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อปี เมื่อวิเคราะห์การใช้ข้อมูลทางการบัญชี พบว่า การใช้ข้อมูลทางการบัญชีด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุม ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ พบว่า รูปแบบธุรกิจ และประเภทของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานประกอบการ ระยะเวลาดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และขนาดรายได้ของสถานประกอบการมีค่าเฉลี่ยของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การใช้ข้อมูลทางการบัญชี, การบัญชีบริหาร, อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, จังหวัดตรัง

Abstract

The objectives of this research article are 1) to study the use of accounting data for management of tourism businesses in Trang Province and 2) to compare the use of accounting data for management classified with general information about tourism businesses in Trang Province. There were 384 tourism businesses in Trang Province as the sample group in the study and questionnaires were used to collect data. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. and inferential statistics to

analyze means comparisons by t-test. and one-way analysis of variance and test the pairwise averages Statistical significance was set at the 0.05 level. This research is quantitative research. The research results found that Most businesses have their establishments located in Kantang District. Sole owner business model It is a food and beverage business. Most of their operations are less than 5 years, with most employees less than 10 people, and revenue not exceeding 1 million baht per year. When analyzing the use of accounting information, it is found that the use of accounting information in planning has the highest average, followed by control Command side and decision making, respectively, in which all 4 areas had the highest average levels. When analyzing and comparing the use of accounting data for management of businesses in the tourism industry. Classified according to general information of the establishment, it was found that the business model and type of business There are different average values of the use of accounting information. Statistically significant at the 0.05 level. General information about the location of the establishment The operating period, number of employees, and income size of the establishments had no different average values of accounting data usage.

Keywords: Use of Accounting Information, Management Accounting, Tourism Industry, Trang Province

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย ความมั่นคง และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ตลอดจนนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทย (นิศศา ศิลปเสรษฐ, 2560) จึงเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยมีธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรมฯ รวมทั้งยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ (ปัญจวรรณ อ่อนหวาน, 2562) ดังนั้น ธุรกิจในการท่องเที่ยวจึงเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการผลิตในหลายสาขาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวการดำเนินกิจการบริการด้านการท่องเที่ยวเป็นการดำเนินการโดยหวังผลกำไรที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูงมีการวางแผน การจัดการองค์การ การตลาด เพื่อครอบคลุมธุรกิจหลายประเภททั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรงหรือทางอ้อม (อริสรา เสยานนท์, 2560) รวมถึงการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารเพราะข้อมูลทางการบัญชีถือเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ เพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคต การตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ โดยจะประเมินจากข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตปัจจุบันและอนาคต ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของรายงานวิเคราะห์ต่าง ๆ หากมีข้อมูลที่ชัดเจน ถูกต้อง ทำให้สามารถพัฒนากิจการให้เจริญก้าวหน้าได้ (เพ็ญภา หวังที่ซอบ และสุกัลณ์ จงรักษ์, 2564) โดยผู้บริหารมีการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้เพื่อการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้ความรู้ทางด้านการบริหารไปสู่การบริหารงานที่ดี (นิรชา จันทรเรือน และคณะ, 2561)

จังหวัดตรังนับเป็นเมืองแห่งความสุขจากการจัดอันดับด้านจังหวัดที่ประชากรมีความสุขมากที่สุด ในระดับประเทศ จังหวัดตรังมักจะติดอันดับต้น ๆ เสมอ ด้วยวิถีชีวิตของผู้คนที่มีความสุข ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย นอกจากนี้จังหวัดตรังยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นต้น จากการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570 ได้มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง กำหนดเป้าประสงค์ให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการ

พัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดตรัง, 2565) การประกอบธุรกิจเกี่ยวข้องกับการจัดการหรือการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม ทักษะ หรือการให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีระบบบัญชีที่ดี ตลอดจนวิธีการและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการและการเงิน เพื่อควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพราะข้อมูลที่ได้จากระบบบัญชีเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาหนึ่งที่สามารถนำไปประเมินความมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจ และวางแผนธุรกิจในอนาคต

ข้อมูลทางการเงินบัญชีบริหารเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะของธุรกิจมีความต่างกันไป อาจด้วยทุนจดทะเบียนที่ไม่เท่ากัน ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ฯลฯ อีกทั้งข้อมูลภายในและภายนอกของกิจการเป็นปัจจัยสำคัญในการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีบริหารซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ฝ่ายบริหารจึงต้องทำหน้าที่เพื่อปรับกระบวนการและกลยุทธ์ในการแข่งขันเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบัน (อรสา มั่งสกุล, 2561) การใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารนั้นนับเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ เนื่องจากเป็นส่วนประกอบที่ใช้ในการวางแผนการดำเนินงานของธุรกิจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจในอนาคตจากการท่องเที่ยว จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นในการวิจัยเรื่องการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจในอนาคตการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง เพื่อศึกษาข้อมูลการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจในอนาคตการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการวางแผนการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคตการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง นำไปสู่ประสิทธิภาพในการบริหารองค์กรธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิธีเชิงปริมาณ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดตรัง ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อการท่องเที่ยว ในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกันตัง อำเภอสีเกา อำเภอหาดสำราญ และอำเภอปะเหลียน เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบขนาดของประชากรจึงใช้สูตร W. G. Cochran (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) และกำหนดสัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่ม 50% หรือ 0.50 มีค่าความเชื่อมั่น 95% ซึ่งยอมให้คลาดเคลื่อน 5% หรือ 0.05 จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384.15 หรือ 384 กิจการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากการทบทวนวรรณกรรมมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ที่ตั้งของสถานประกอบการ รูปแบบของธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และขนาดรายได้

ตอนที่ 2 การใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหาร ประกอบด้วย ด้านการวางแผนด้านการควบคุม ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ

2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยใช้มาตรวจวัดตามแนวของลิเคอร์ทมาปรับใช้โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	4	3	2	1

ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรคำนวณของ Best (กิตติศักดิ์ แสงทอง, 2563) ดังนี้

$$\text{อันดับภาคพื้น} = (\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} = (5 - 1) / 5 = 0.80$$

ดังนั้น จึงสามารถแบ่งช่วงคะแนนของระดับความต้องการใช้ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ช่วงคะแนนของระดับความต้องการใช้ข้อมูล

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 - 5.00	สำคัญมากที่สุด
3.41 - 4.20	สำคัญมาก
2.61 - 3.40	สำคัญปานกลาง
1.81 - 2.60	สำคัญน้อย
1.00 - 1.80	สำคัญน้อยที่สุด

2.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญตามประเด็นการวิจัยจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา ค่า IOC ของข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสามารถนำไปวัดผลได้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.50 และปรับแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.4 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out group) คือ ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองซึ่งมีคุณสมบัติเดียวกันกับประชากร จำนวน 30 กิจการ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่า Cronbach's Alpha พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.87 และวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม อยู่ระหว่าง 0.31 ถึง 0.73 สอดคล้องกับธานินทร์ ศิลป์จารุ คือ แบบสอบถามที่ดีควรมีค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อไม่ควรต่ำกว่า 0.30 (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

2.5 ผ่านการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เลขที่เอกสารรับรอง WUEC-21-016-01

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ดำเนินการลงพื้นที่ ได้แก่ อำเภอกันตัง อำเภอสีเกา อำเภอหาดสำราญและอำเภอปะเหลียน เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 กิจการ

3.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา จากนั้นนำข้อมูลลงรหัสในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อประมวลผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์สถิติข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่

4.1.1 ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

4.1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

4.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกันด้วยสถิติการทดสอบ t-test แบบ Independent และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไปด้วยสถิติการทดสอบ One-way ANOVA แล้วทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานประกอบการ ได้ดังนี้

1.1 ที่ตั้งของสถานประกอบการมีสถานที่ตั้งอยู่ในอำเภอกันตัง จำนวน 179 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 46.61 รองลงมา ได้แก่ อำเภอสิเกา จำนวน 108 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 28.13 อำเภอหาดสำราญ จำนวน 58 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.10 และอำเภอปะเหลียน จำนวน 39 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 10.16

1.2 รูปแบบของธุรกิจเจ้าของคนเดียว จำนวน 368 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมา ได้แก่ บริษัทจำกัด/บริษัท มหาชน จำกัด จำนวน 13 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 3.39 และห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 3 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 0.78

1.3 ประเภทของธุรกิจส่วนใหญ่ คือ ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 227 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 59.11 รองลงมา ได้แก่ ธุรกิจที่พักแรม จำนวน 78 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 20.31 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก จำนวน 58 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.10 และธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 21 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 5.47

1.4 ระยะเวลาดำเนินงานส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 196 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 51.04 รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาดำเนินงาน 5-10 ปี จำนวน 123 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 32.03 ระยะเวลาดำเนินงาน 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 34 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.85 และระยะเวลาดำเนินงาน จำนวน 31 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.07

1.5 จำนวนพนักงานส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 10 คน จำนวน 352 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมา มีจำนวนพนักงาน 10-20 คน จำนวน 32 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.33

1.6 ขนาดรายได้ของสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อปี จำนวน 345 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 89.84 รองลงมา ได้แก่ รายได้มากกว่า 1 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อปี จำนวน 39 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 10.16

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารของธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร	Mean	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผน	4.60	.439	มากที่สุด
2. ด้านการควบคุม	4.49	.372	มากที่สุด
3. ด้านการสั่งการ	4.45	.407	มากที่สุด
4. ด้านการตัดสินใจ	4.38	.448	มากที่สุด
ภาพรวม	4.48	.325	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็น ของผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารด้านการวางแผน ($\bar{X} = 4.60$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 4.49$) ด้านการสั่งการ ($\bar{X} = 4.45$) และด้านการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.38$) ตามลำดับ ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของธุรกิจการ ท่องเที่ยว จังหวัดตรัง แสดงผลดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัด ตรัง จำแนกตามที่ตั้งของสถานประกอบการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.078	3	.026	.244	.865
ภายในกลุ่ม	40.334	380	.106		
ผลรวม	40.412	383			

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ที่ตั้งของสถานประกอบการแตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัด ตรัง จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.922	2	.461	4.446	.012*
ภายในกลุ่ม	39.490	381	.104		
ผลรวม	40.412	383			

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า รูปแบบของธุรกิจแตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า รูปแบบธุรกิจเจ้าของคนเดียวกับบริษัทจำกัด/บริษัทจำกัด (มหาชน) มี การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารแตกต่างกัน โดยที่บริษัทจำกัด/บริษัทจำกัด (มหาชน) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ธุรกิจเจ้าของคนเดียว

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัด ตรัง จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.037	3	.679	6.725	.000*
ภายในกลุ่ม	38.374	380	.101		
ผลรวม	40.412	383			

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ประเภทของธุรกิจแตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ธุรกิจประเภทที่พักแรมกับธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารแตกต่างกัน โดยที่ธุรกิจที่พักแรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ธุรกิจประเภทร้านอาหารและเครื่องดื่มกับธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารแตกต่างกัน โดยที่ธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าธุรกิจประเภทร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง จำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.680	3	.227	2.168	.091
ภายในกลุ่ม	39.732	380	.105		
ผลรวม	40.412	383			

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานของสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง จำแนกตามจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	N	Mean	SD	t	Sig.
1. น้อยกว่า 10 คน	352	4.48	0.327	-.799	.425
2. 10-20 คน	32	4.53	0.303		

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่า จำนวนพนักงานของสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง จำแนกตามขนาดรายได้

ขนาดรายได้	N	Mean	SD	t	Sig.
1. ไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อปี	345	4.48	0.323	-.144	0.885
2. มากกว่า 1 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อปี	39	4.49	0.345		

*กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ขนาดรายได้ของสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารโดยภาพรวม สอดคล้องกับ ศิลปะพร ศรีจันเพชร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร

บริหารด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุม ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้บริหารของกิจการต้องการข้อมูลทางการบัญชี เพื่อประโยชน์ในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น วางแผนด้านการตลาด การผลิต การจัดซื้อ การเงิน และควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อสนับสนุนการทำงานของผู้บริหารในการบริหารงานของธุรกิจ (ศิโรตม์เพชร, 2564) และสอดคล้องกับ Collier, P. M. การเข้าถึงข้อมูลทางบัญชีจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจได้ดีซึ่งมีส่วนช่วยในการเพิ่มผลกำไรสูงสุดและช่วยให้อยู่รอดได้ในระยะยาว ดังนั้น ข้อมูลทางการบัญชีจึงจัดเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญที่ผู้นำองค์กรนำมาใช้ในการวางแผนดำเนินงานเพื่อการตัดสินใจของธุรกิจ ตลอดจนการนำไปใช้พัฒนาการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีกว่าเดิม (Collier, P. M., 2015) สอดคล้องกับ อรสา มั่งมี กล่าวว่าการใช้ข้อมูลทางการบัญชีมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานทางธุรกิจ การนำข้อมูลทางการบัญชีมาบริหารธุรกิจในด้านต่าง ๆ ส่งผลให้สามารถดำเนินการได้ตรงตามเป้าหมายและสามารถอธิบายถึงความสำเร็จในการทำงานที่ได้ใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า (อรสา มั่งมีสกุล, 2561)

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้ พีเอ็มพีเสิร์ฟ เป็นรูปแบบของธุรกิจ เนื่องจากหากกิจการเจ้าของคนเดียว คือ การประกอบธุรกิจที่มีบุคคลเพียงคนเดียวเป็นเจ้าของกิจการ ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนทั้งผลกำไรและผลขาดทุนเพียงคนเดียว ห้างหุ้นส่วน คือ การประกอบธุรกิจร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยจะต้องมีการลงทุนร่วมกันด้วยเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาผลกำไรและแบ่งผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจตามสัดส่วนที่ตกลงกัน และบริษัทจำกัด เป็นบริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าหุ้นเท่า ๆ กัน โดยผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (พีเอ็มพีเสิร์ฟ, 2566) ซึ่งความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีสำหรับผู้มีหน้าที่ตัดสินใจเพื่อการบริหารแตกต่างกัน ส่วนประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่แตกต่างกัน เนื่องจากการวิเคราะห์ต้นทุนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแต่ละประเภทมีโครงสร้างต้นทุนที่แตกต่างกัน จึงมีการนำข้อมูลทางการบัญชีมาพิจารณาในการบริหารค่าใช้จ่ายที่มีต้นทุนสูงรวมถึงการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนที่ตั้งของสถานประกอบการ ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และขนาดรายได้ของสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารไม่แตกต่างกัน

สรุปและข้อเสนอแนะ

การนำข้อมูลทางการบัญชีมาใช้ในการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีในบริษัท เพื่อควบคุมต้นทุนของทุกแผนกหรือทุกหน่วยงานในธุรกิจซึ่งผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสามารถนำมาวิเคราะห์และคาดการณ์ผลประกอบการในอนาคต จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า ดังนี้ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้ประกอบการในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น เนื่องจากเป็นแนวทางและวิธีการในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ หากผู้จัดทำบัญชีนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน จะช่วยในการควบคุม การสั่งการ รวมถึงการตัดสินใจ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการนำข้อมูลทางการบัญชี เพื่อการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมของธุรกิจ หรือรูปแบบข้อมูลทางการบัญชีในยุคดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ประกอบการ และการปรับแนวทางการตัดสินใจภายใต้ข้อมูลทางการบัญชีในยุคดิจิทัลพร้อมรับการแข่งขันของภาคธุรกิจ

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดตรัง. (2565). แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566-2570. ตรัง: สำนักงานจังหวัดตรัง.
- กิตติศักดิ์ แสงทอง. (2563). วิจัยการจัดการ จากภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ. สงขลา: พี.ซี. พรินติ้ง.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: วีอินเตอร์พรีนทร์.
- นิรชา จันทรเรือน และคณะ. (2561). ความสามารถในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาสหกิจชุมชน ในอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 12(1), 81-92.
- นิศสา ศิลปเสฐ. (2560). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญจวรรณ อ่อนหวาน. (2562). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พีเอ็มพีเสิร์ฟ. (2566). ธุรกิจมีกี่รูปแบบ รูปแบบธุรกิจไหนที่เหมาะสมกับคุณ. เรียกใช้เมื่อ 20 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.pmpservethailand.com/>
- เพ็ญญา หวังที่ซอบ และสุภลักษณ์ จงรักษ์. (2564). การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารงานของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน กรณีศึกษากลุ่มจักสานผักตบชวาบ้านกูป ตำบลหันสัง อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 10(3), 122-130.
- ศิลปะพร ศรีจันทเพชร. (2564). ข้อมูลทางการบัญชีกับการบริหารธุรกิจ. สรรพากรสาส์น, 68(7), 85-90.
- อรสา มั่งสกุล. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ข้อมูลทางบัญชีบริหารและประสิทธิภาพการดำเนินงานกรณีศึกษา วิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคใต้. ใน วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต สาขาการบัญชี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อริสรา เสยานนท์. (2560). การประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- Collier, P. M. (2015). Accounting for managers: Interpreting accounting information for decision making. Hoboken: John Wiley & Sons.